

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 619/2015
01.09.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.Г., због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Г., адвоката В.П., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеву К 741/13 од 15.09.2014. године и Вишег суда у Ваљеву Кж1 56/15 од 25.03.2015. године, у седници већа одржаној дана 01.09.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Г., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеву К 741/13 од 15.09.2014. године и Вишег суда у Ваљеву Кж1 56/15 од 25.03.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву К 741/13 од 15.09.2014. године окривљени С.Г. оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ, за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од седам месеци и истовремено одређено да се иста неће извршити ако окривљени у року од једне године од дана правоснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

Наведеном пресудом обавезан је окривљени С.Г. да на име трошкова кривичног поступка у корист буџетских средстава Основног суда у Ваљеву који се односе на трошкове вештачења од стране вештака др М.С. плати износ од 8.775,32 динара, да оштећеном М.Т. плати трошкове кривичног поступка који се односе на трошкове заступања од стране пуномоћника адвоката О.Ј. у износу од 19.125,000 динара и адвоката З.Г. у износу од 38.250,00 динара, као и да на име трошкова судског паушала у корист буџетских средстава Основног суда у Ваљеву плати износ од 4.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правоснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Ваљеву Кж1 56/15 од 25.03.2015. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног С.Г. изјављена против

пресуде Основног суда у Ваљевоу К 741/13 од 15.09.2014. године те је побијана пресуда потврђена.

Против напред наведених правоснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног С.Г. адвокат В.П., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП до које је дошло због неправилно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Г. је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношења захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Чланом 485. став 4. истог Законика прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Право окривљеног за подношење захтева због повреде закона је по ставу Врховног касационог суда сходно наведеној законској одредби, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Према томе, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1.) и 4.) и тачка 7.) до 10.) и став 2. тачка 1.), члан 439. тачка 1.) до 3.) и члан 441. ст. 3. и 4. учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Г. који је поднет у складу са одредбом члана 483. став 3. ЗКП, као основ подношења захтева наведена је повреда закона, али се у образложењу захтева искључиво указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у првостепеном и другостепеном поступку.

Наведено међутим, по ставу Врховног касационог суда не представља законски разлог у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП због кога би окривљени, као овлашћено лице, могао поднети захтев за заштиту законитости, а како осим погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у захтеву није наведен ниједан други разлог који би могао бити предмет побијања законитости одлуке у опсегу који ЗКП у члану 485. став 4. таксативно набраја, захтев је оцењен као недозвољен.

Поступајући на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одбацио као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Г.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**